

Orędzie pasterskie do Duchowieństwa na Tydzień Miłosierdzia.**IGNACY ŚWIRSKI****Dr Teologii i Filozofii**z Bożego zmiłowania i łaski Stolicy Apostolskiej
BISKUP SIEDLECKI czyli PODLASKI**Umiłowanemu w Chrystusie Duchowieństwu diecezji Naszej
pozdrowienie w Panu i błogosławieństwo pasterskie.**

Wzorem lat ubiegłych i w roku bieżącym przeprowadzony będzie w całej Polsce **T y d z i e ń M i ł o s i e r d z i a**, od 4 do 11 października, pod hasłem „Stajemy w obronie życia ludzkiego”.

Tegoroczny Tydzień Miłosierdzia – piętnasty z kolei – stanowić będzie dalszy ciąg tej pracy duszpasterskiej i charytatywnej, której poświęciliśmy wysiłki nasze w roku ubiegłym pod hasłem: „Żyjemy dla drugich”.

W kazaniach należy mocno podkreślić konieczność niesienia pomocy nie tylko w datkach takich czy innych, lecz przede wszystkim w ofiarowaniu swych usług, do których należą: odwiedzanie chorych, opuszczonych, samotnych, starców i dzieci, doglądanie ich i pielęgnowanie, wyręczanie ich w wykonywaniu obowiązków domowych oraz czynności związanych z ich obowiązkami poza domem. Słowem otoczyć ich opieką i troską na jaką tylko każdego stać.

Ileż to nieszczęść w postaci np. pożarów zważyło się na biedny nasz kraj dla braku doglądu dzieci, tak ze strony rodziców, jak też i sąsiadów.

A jakże łatwo można było odwrócić wielkie nieszczęścia przez okazanie pomocy w dopilnowaniu dzieci.

Któż policzy te dzieci, które dlatego tylko zostały sierotami, że nie było nikogo, kto by ich matkom podał kubek wody, lub wezwał pogotowie ratunkowe.

Nie bez podstawy utarło się powiedzenie, że czas to pieniądz – i dlatego dużo możemy pomóc ubogim, jeżeli im ofiarujemy swój czas, z którym częstokroć nie wiemy co robić, jak go spędzić i spędzamy go niekiedy na brzydkich obmowach lub kłótniach.

Wśród potrzebujących pomocy pierwsze miejsce zajmują liczne rodziny. Tam każda pomoc z wdzięcznością jest przyjmowana. Rzeczy nic nie znaczące mogą tam być wielkim dobrodziejstwem jako zabawki dla dzieci. Tam uśmiech i zabawa z dziećmi jest już dobrym i zbawiennym uczynkiem, bo są odciążeniem dla biednej, wyczerpanej matki.

Ze wszystkich darów, jakie ubogiemu możemy ofiarować, ubogi najwięcej ceni serce i pamięć o nim. To serce ubogi czuje z daleka i poddaje się jego tajemniczemu urokowi. Pod wpływem tego uroku łatwiej mu jest znosić nędzę i niedostatek. Niekiedy czuje się nawet szczęśliwym, że wreszcie ma ktoś i dla niego serce.

A kogóż z nas nie stać na to, aby temu nieszczęśliwemu ubogiemu choć odrobinę serca okazać? Rzucić na niego łaskawe spojrzenie, pocieszyć go dobrym słowem? Kogóż na to nie stać?

Tydzień Miłosierdzia to przede wszystkim tydzień darów serca. Kto się nauczył do ubogiego z serca podchodzić, temu nie trzeba będzie mówić, co on ma robić. Sam będzie wiedział, serce mu podyktuje i podyktuje najlepiej.

Dzieląc się darami serca nie obawiajmy się bankructwa. Czy bogactwa ziemi mogą się z czasem wyczerpać, nie wiemy na pewno, ale bogactwa duszy ludzkiej nie podlegają

wyczerpaniu. Im więcej będziemy stamtąd czerpać, tym więcej skarby ducha naszego będą się pomnażać, a razem z nimi zasoby materialne.

Niechaj Czcigodni Księża mocno podkreślą w kazaniach swych, że w duchu miłosierdzia chrześcijańskiego musimy spędzić nie tylko tydzień, lecz cały rok, i nie tylko rok, lecz całe życie. Życie chrześcijanina, to życie miłosiernego samarytanina, a Tydzień Miłosierdzia przeznaczony jest na to, aby tego ducha pogłębiać w nas, ugruntować i powiększyć. Ten tydzień to rodzaj rekolekcji, mających na celu utwierdzenie w nas doskonałości chrześcijańskiej.

Błędnym byłoby mniemanie, że do świadczenia ubogim obowiązani są tylko zamożni, jak błędne byłoby mniemanie, że tylko zamożni powołani są do Królestwa Niebieskiego. Nie, nie tylko zamożni, lecz i ubodzy muszą wejść do nieba – a bez dzieł miłosierdzia nikt się tam nie dostanie.

Aby nasze nawoływanie do dzieł miłosierdzia było tym skuteczniejsze, przypomnijmy wiernym o największym dziele miłosierdzia Bożego, jakim jest Sakrament Pokuty. Dla grzesznika jest jedyna deska ratunku – bez pokuty nie ma zbawienia – a bez miłosierdzia nie ma pokuty. Kto chce miłosierdzia Bożego dostąpić, niech nie zapomina, że sam musi bliźnim miłosierdzie okazywać. „Sługo niegodziwy, cały dług darowałem ci, boś mnie prosił. Czyż więc nie przystało, abys i ty ulitował się nad towarzyszem swoim, jakom i ja ulitowałem się nad tobą” (Mt. 18, 32).

Polecając Czcigodnemu Duchowieństwu przeprowadzenie Tygodnia Miłosierdzia, zarządzamy co następuje:

1. Niedziela – 27 IX – Zapowiedzenie XV. Tygodnia Miłosierdzia.
Sobota – 3 X – Nabożeństwo różańcowe ze wstępną nauką.
Niedziela – 4 X – Rozpoczęcie Tygodnia Miłosierdzia. Na wszystkich Mszach św. kazanie na temat: „Stajemy w obronie życia ludzkiego”.
Piątek – 9 X – Dzień chorych, starców, kalek. Msza św., kazanie, Komunia św., błogosławieństwo Najświętszym sakramentem, śniadanie.
Sobota – 10 X – Dzień macierzyństwa. Kazanie na temat: „Niesiemy pomoc licznym rodzinom”.
Niedziela – 11 X – Zakończenie XV Tygodnia Miłosierdzia. Kazanie na wszystkich nabożeństwach na temat: „Miłosierdzie jest warunkiem dostąpienia miłosierdzia. – Bądźcie miłosierni, jako i Ojciec wasz Niebieski miłosierny jest”.

Poniedziałek – wtorek – środa i czwartek Tygodnia Miłosierdzia, jak w roku ubiegłym.

Biblioteka kaznodziejska przygotowuje na wieczorne nabożeństwa różańcowe następujące czytania przeznaczone na XV Tydzień Miłosierdzia.:

Niedziela (4 X) – „Człowiek i zegar” – czynna miłość bliźniego jest zdolna przewyciężyć zatwardziałość serca ludzkiego.

Poniedziałek (5 X) – „Nadzieja w kołysce” – matka, a jej trud związany z wprowadzeniem niemowlęcia na człowieka.

Wtorek (6 X) – „Przyjazne ramiona” – rodzice to najlepsi przyjaciele dorastających synów i córek.

Środa (7 X) – „Kwiaty i badyle” – młodzi, kształtując przyszłe wieki, winni korzystać z doświadczenia pokolenia starszego.

Czwartek (8 X) – „Kłody pod nogi” – choroba i kalectwo: sens i znaczenie tego cierpienia.

Piątek (9 X) – „Niepotrzebni mogą odejść” – poszanowanie wieku starczego przez młodzież.

Sobota (10 X) – „Matka miłosierdzia” – macierzyństwo.

2. Przeprowadzić każdego dnia zbiórkę ofiar na tacę oraz zbiórkę w naturze.
3. Z ofiar zebranych w gotówce, każdy duszpasterz prześle do nas, na rzecz ubogich pozostających pod naszą osobistą opieką 20%, resztę przeznaczy dla ubogich własnej parafii.
4. Miłosiernym ofiarodawcom zapewniamy naszą pamięć w modlitwach i szczerą wdzięczność.
5. JW Ks. Proboszczowie do dnia 20 października złożą na piśmie sprawozdanie z przebiegu Tygodnia Miłosierdzia w swojej parafii swemu Księdzu Dziekanowi, a Księża Dziekani sprawozdanie z całego dekanatu do dnia 1 listopada nadesłają do Kurii.

Siedlce, dnia 14 sierpnia 1959 r.

+ *Ignacy bp*